Şarkı Söyleyen Çapa

Yavuz DEMİRKIRAN

Şarkı Söyleyen Çapa

Yavuz DEMİRKIRAN

Işıltılı mavi denizin derinliklerinde, güneş ışınlarının gümüş kurdeleler gibi dans ettiği yerde, Merrow adında genç bir deniz kızı yaşardı. Sıcak, açık zeytin rengi bir teni, omuzlarından aşağı dökülen dalgalı turkuaz saçları ve yarı saydam yüzgeçleri olan parıldayan mavi-yeşil bir kuyruğu vardı. Merrow mercan resiflerini keşfetmeyi ve kolyesi için küçük deniz kabukları toplamayı çok severdi. Her gün yeni bir macera getirirdi ve o, bir sonraki kayanın ardında ne olduğunu keşfetmeye hep hevesliydi.

Güneşli bir sabah, Merrow her zamankinden daha uzağa yüzdü. Sallanan yosun ormanlarını ve gökkuşağı renkli balık sürülerini geçti. Aniden suyun içinde yüzen yumuşak, tatlı bir melodi duydu. Çok eski zamanlardan gelen bir şarkı gibiydi. Merrow'un kehribar rengi gözleri hayretle kocaman açıldı. Heyecanla çarpan kalbiyle sesi takip etti. Sessiz denizin ortasında ne şarkı söylüyor olabilirdi?

Melodi onu kumun içine yarı gömülmüş paslı, eski bir çapaya götürdü. Demir kolları yeşil yosun ve küçük deniz kabuklarıyla kaplıydı. Merrow yaklaşıp dinledi. Çapa, bir ninniyle bir denizcinin ıslığının karışımı gibi yumuşak bir ezgi mırıldanıyordu. Soğuk, pürüzlü yüzeyine dokundu. 'Bir çapa nasıl şarkı söyleyebilir?' diye fısıldadı. Şarkı sanki onu sıcak bir kucaklama gibi sarmalıyordu.

Merrow sözleri anlamaya çalıştı ama çok belirsizdiler. Ezgiyi yakalayabilmek umuduyla o da eşlik etti. Çapanın şarkısı değişti, daha hızlı ve daha neşeli oldu. Merrow ellerini çırptı ve suda küçük bir dönüş yaptı. Ama şarkının ne anlama geldiğini hâlâ bilmiyordu. Bu gizemi çözmesine yardım edebilecek bilge birini bulmaya karar verdi.

Merrow, büyük çukurun yakınında yaşayan balina tarihçisi Yaşlı Mercan'ı hatırladı. Batmış bir gemi boyunda, koyu kurşuni mavi tenli ve soluk deniz kabuğu lekeleri olan devasa bir balinaydı. Uzun, gri-beyaz bıyıkları yosun gibi süzülür, yuvarlak pirinç gözlükleri nazik koyu gözlerinin yakınında dururdu. Her zaman yosun kâğıdından parşömenlerle dolu bir çantası olurdu. Şarkı söyleyen çapayı kesinlikle bilirdi.

Merrow kuyruğunun taşıyabildiği kadar hızlı yüzdü. Yaşlı Mercan'ı bir parşömen okurken kendi kendine mırıldanırken buldu. 'Yaşlı Mercan!' diye seslendi. 'Şarkı söyleyen bir çapa buldum! Anlamama yardım eder misin?' Yaşlı balina gülümsedi, gözleri parladı. 'Şarkı söyleyen bir çapa mı? Ne hoş! Yolu göster bakalım, küçüğüm.' Çantasını topladı ve Merrow'u mavi suların içinden takip etti.

Çapaya vardıklarında Yaşlı Mercan dikkatle dinledi. Bıyıkları sevinçle titredi. 'Ah,' dedi, 'bu çapa, çok eskiden bu sularda yol alan bir denizcinin şarkılarını hatırlıyor. Her ezgi onun yolculuğunun bir parçası.' Merrow'un gözleri parladı. 'Yani çapa tarih dolu bir müzik kutusu gibi mi?' 'Aynen öyle,' dedi Yaşlı Mercan. 'Ve dinleyerek onun hikâyesini öğrenebiliriz.'

Yaşlı Mercan yosun kâğıdından bir parşömen ve bir parça kömür çıkardı. 'Şarkıları yazalım,' dedi. Merrow ilk ezgiyi mırıldandı, Yaşlı Mercan küçük dalgalar ve minik bir gemi çizdi. Çapa bir fırtına hakkında, sonra bir balina sürüsü hakkında, sonra da uzak bir ada hakkında şarkı söyledi. Merrow çapanın etrafında dans etti, kuyruğu sevinçle ışıldadı.

Dinledikçe çapanın şarkıları denizcinin maceralarının bir resmini çizdi. Bir şarkı yavaş ve hüzünlüydü, evini özlemekle ilgiliydi. Bir diğeri hızlı ve neşeliydi, bulunan bir hazine hakkındaydı. Merrow sanki onunla birlikte yelken açıyormuş gibi hissetti. 'Bu şarkıları herkesle paylaşmalıyız!' dedi. Yaşlı Mercan başını salladı. 'Müzik paylaşılmak içindir, tarih de öyle.'

Merrow ve Yaşlı Mercan bir plan yaptılar. Bütün deniz canlılarını çapanın yanında bir konsere davet edeceklerdi. Merrow mercan resifine yüzdü ve balıklara, kaplumbağalara ve denizatlarına haber verdi. Yaşlı Mercan yunuslarla mesajlar gönderdi. Kısa süre sonra herkes şarkı söyleyen çapayı duymak için heyecanlandı. Onlar da eşlik edebilmek için ezgileri mırıldanmayı çalıştılar.

Konser günü deniz ışıldayan pullar ve meraklı gözlerle doluydu. Merrow çapanın yanında durdu ve deniz kabuğu kolyesini salladı. 'Hoş geldiniz!' dedi. 'Bugün cesur bir denizcinin şarkılarını duyacağız.' Yaşlı Mercan parşömenlerini açtı ve her şarkının arasında hikâyeyi anlattı. Çapa şarkı söyledi ve canlılar dinledi, kalpleri sıcacık parladı.

Son şarkı bittiğinde deniz alkışlarla çınladı. Balıklar su sıçrattı, kaplumbağalar yüzgeçlerini çırptı ve denizatları ıslık çaldı. Merrow'un yüzü gülümsemeyle parladı. 'Başardık!' dedi. Yaşlı Mercan nazik bir yüzgeçle omzunu okşadı. 'Sen başardın, Merrow. Geçmişi canlandırdın.' Çapa da sanki mutluymuş gibi yumuşakça mırıldandı.

O günden sonra şarkı söyleyen çapa en sevilen buluşma yeri oldu. Merrow ve Yaşlı Mercan her dolunayda konserler düzenlediler. Her seferinde denizcinin şarkılarını ve hikâyelerini paylaştılar. Dinlemeye yeni canlılar geldi ve masal okyanusun her yerine yayıldı. Çapanın müziği denizcinin anısını canlı tuttu ve herkese çok eski maceraları hatırlattı.

Merrow ilk şarkıyı hatırlamak için özel bir deniz kabuğu sakladı. Onu kolyesinde küçük deniz kabuklarının yanında taşıdı. Ne zaman kendini yalnız hissetse çapaya yüzer ve ezgileri mırıldanırdı. Çapa ona şarkıyla karşılık verir ve o, denizcinin yolculuğunu kalbinde hissederdi. Yaşlı Mercan sık sık ona katılır, derin sesi melodinin içinde erirdi.

Bilge balina tarihçisi bütün şarkıları yosun kâğıdından parşömenlerine yazdı. Onları denizin büyük kütüphanesinde sakladı. 'Tarih müzik aracılığıyla korunabilir,' dedi Merrow'ya. 'Ve sen, küçük deniz kızı, harika bir tarihçisin.' Merrow kızardı, kehribar rengi gözleri parladı. Şarkı söyleyen çapayı ve taşıdığı hikâyeyi her zaman çok değerli bulacağını biliyordu.

Ve böylece şarkı söyleyen çapa şarkı söylemeyi hiç bırakmadı. Ezgileri okyanusun içinde süzüldü, akıntılar ve onları seven canlılar tarafından taşındı. Merrow, eski ve paslı şeylerin bile güzel sırlar saklayabileceğini öğrendi. İyilik ve merakla, bir denizcinin hikâyesinin canlı kalmasına yardım etmişti. Ve çapa ne zaman şarkı söylese, herkes müziğin bize çok eski maceraları hatırlatabileceğini anımsadı.